

[Finansministeren]

cis endte med det beløb, eller hvad der var hr. Jens Christensens forudsætning eller krav, dengang han forhandlede om honoraret. Det kan jeg ikke vide noget om.

Maisted (FP):

Jeg vil selvfølgelig gerne bede ministeren om at afklare dette spørgsmål, hvis det er ham muligt, men jeg synes jo nok, at dette svar halter noget, for vi har stadig væk med en statslig virksomhed at gøre, og i alle andre statsforetagender indrangerer man jo folk i en vis lønningsklasse og lønramme. Så har vi lige pludselig et statsforetagende, som man meget gerne vil karakterisere som et privat aktieselskab, og så er lønnen pludselig til at forhandle opad. Der er jo ikke tale om, at man forhandler denne lønklasse nedad, og det vil sige, at man har opereret med en lønningsklasse på 650.000 kr. om året. Jeg vil godt spørge ministeren, om han finder det rimeligt, at man ikke har forsøgt sig i det private erhvervsliv, om man kunne få en kvalificeret mand i en lønramme af den størrelse.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg bliver nødt til at understrege, at D.O.N.G. er et privat selskab i den forstand, at folk, der er ansat i D.O.N.G., ikke er underkastet de aflønningsregler, der findes inden for statens område, og det er ikke noget særtilfælde. Der findes andre selskaber, som staten også enten har aktiemajoritet i eller er eneaktionær i, og hvor man også arbejder på et meget friere grundlag. Vi kan tage de koncessionerede selskaber, telefonselskaberne eksempelvis. Staten har også en stor aktiepost i DDL, og derigennem er staten medejer af SAS. Vi kan tage Kryolitselskabet, vi kan tage Dampskibsselskabet Øresund, for bare at nævne nogle af de områder, hvor staten er engageret som medejer eller enejer af aktieselskaber. Der er der langt friere muligheder for at forhandle sig frem til et aflønningsniveau.

Jeg ved ikke, hvordan der i almindelighed lønnes i D.O.N.G., men de øvrige, der er ansat i D.O.N.G., er jo heller ikke automatisk indplaceret efter de statslige regler.

Jeg har som sagt ikke nogen mulighed for at vurdere, hvad det var for personer, den tidligere regering overvejede i forbindelse

med besættelsen af formandsposten i sin tid, så det kan jeg ikke give nogen konkrete oplysninger om. Jeg kan bare sige, at opgavens karakter taget i betragtning forekommer det mig ikke at være urimeligt.

Poul Nielson (S):

Jeg vil gerne spørge finansministeren, om han vil gøre sig bekendt med, at der på det tidspunkt, da der skulle findes en ny topleder for D.O.N.G., var kontakt til et velrenommeret konsulentfirma, som har specialiseret sig i det, der på nydansk hedder »head hunting«, og om ministeren også vil gøre sig bekendt med, at det faktisk fra det firma blev tilkendegivet, at man fra statens side måtte forvente, at man ville blive stillet over for et aflønningskrav, der ligger på i hvert fald det dobbelte af de tal, der er indeholdt i spørgsmålene her fra hr. Maisted.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg vil gerne gøre mig bekendt med det, men jeg er ikke bekendt med det.

Maisted (FP):

Jeg finder det temmelig ejendommeligt, at man taler om beløbsrammerne for firmaets aktiviteter. Det må jo være arbejdsopgaven, der er afgørende for, hvilke lønninger der skal udbetales.

Men jeg vil godt høre, om finansministeren kan bekræfte, at set fra skatteydernes side er det en meget uheldig konstruktion, at man ligger og opererer med private virksomheder i statslig regie. I og for sig har det jo kun til følge, at skatteyderne ikke kan følge dispositionerne og finde ud af, hvad folk får i lønninger, og hvad deres midler bliver brugt til. Det er konsekvensen, når man driver virksomhed for skatteydernes penge og kalder det privat firmavirksomhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 559

7) Til *arbejdsministeren* af:

Kaj Poulsen (S):

»Hvad er baggrunden for, at ministeren vildledte folketingets arbejdsmarkedsudvalg og dermed offentligheden, når ministeren i sit svar på spørgsmål nr. 12 til lovforslag nr.